



מאור קפלון | בת 34, נשואה ליועד ואם לשישה ילדים, תושבת ירושלים. ראש תחום מיניות בריאה במכון 'באר אמונה', מרצה במכללת אורות ישראל, אשת השנה של תנועת 'אמונה'

תחלה // נולדה לפני 34 שנים ברובע היהודי בירושלים. השביעית משמונה אחים ואחיות.

אבא // הרב מרדכי בראלי ז"ל. נפטר לפני 11 שנה בגיל 64 ממחלה קשה. כיהן כדיין בבית הדין לגיו. "אבא למד דינות בגיל מבוגר יחסית. הוא האיר פנים למתגיירים. בשולחן השבת היה משתף אותנו בגיורים שעשה עם דמעות בעיניים. דמות אצילית ומרשימה שהשפיעה עליי מאוד".

אמא // צילה בראלי (72), בתו של הרב משה צבי נריה זצ"ל. "הייתה במשך שנים מחנכת מסורה והשואה לתלמידות שלה. כיום מנהלת את הארכיון של בית נריה. נישאה בנישואים שניים ואנחנו שמחים מאוד בזוגיות החדשה שלה. אמא מדהימה, עם מסירות נפש לחינוך ועם אכפתיות בלתי רגילה לכולנו".

סבא // הרב משה צבי נריה. "סבא נפטר כשהייתי בכיתה ב'. יש לי ממנו זכרונות של רגעים קסומים של סבא ונכדה, כשהוא מפנק בשוקולד או מחלק בולים נדירים, או כשהוא כותב לי הקדשה בסידור. כשגדלתי הייתה בי הודיה על הזכות לשייכותו הזו אלי".

סבתא // הרבנית רחל נריה. "סבתא הייתה מאוד נוכחת בחיים שלי. הבית שלה היה תמיד פתוח לכולם, חיה בפשטות ובצניעות והייתה תמיד בנתינה ובמאור פנים. מינימום לדאוג לעצמה ומקסימום לדאוג לאחרים. אשת חסד אמיתית. זוכרת אותה יושבת במשך שעות, מסכמת את השיחות של סבא ומקלידה אותן במכונת הכתיבה הישנה".

השראה // "המקצוע שלי היום מפגיש אותי עם סבתא שלי, שהייתה פורצת דרך בתחום השיח עם מתבגרים בנושא משפחה וחיי אישות, תחום שהיה עד אז בגדר טאבו. היא הוציאה ספרים בנושא (מול מבוכת המתירנות ו'טל נעורים'), וזה מדהים איזו חלוצה היא הייתה. כל העשייה שלה הייתה מתוך חיבור עמוק לעולם התורה וכבוד לבית היהודי. היא לגמרי השראה בשבילי".

הרובע // עד גיל ארבע גדלה ברובע היהודי בירושלים. "המשפחה שלי היא המשפחה הראשונה שגרה כמשפחה ברובע אחרי מלחמת ששת הימים. זכרונות הילדות הראשונים שלי הם משם, השורשים שלי שם. זוכרת את עצמי צועדת לכן שלי ברובע המוסלמי עם ליווי. זוכרת הליכה בסמטאות הרובע".

עוברת // בגיל ארבע עברה עם משפחתה לפסגות. "יישוב מקסים עם אווירה מיוחדת". בילדותה חוותה בעוצמה את אירועי האינתיפאדה השנייה. "הנסיעות בכבישים היו לא פשוטות, פעם חדר אלינו לבית כדור תועה, היו באותן שנים גם חדריות מחבלים לבתים, כך שגם הבית לא היה מקום בטוח. זה חידד אצלי את תחושת הארעיות בעולם. זוכרת את עצמי שוכבת במיטה כילדה ומתכננת מה לעשות אם ייכנס מחבל".

אובדן // "בחופש של כיתה ח' אירע פיגוע הירי שבו נרצחו בני הזוג יוסי וחנה דיקשטיין ובנם בן התשע שובאל מהיישוב. אלו היו רגעים מכוננים בשבילי, שבהם פגשתי לראשונה בחיי כאב תהומי שאי אפשר לשאת אותו. זה לפגוש את הצד האפל

של העולם בגיל צעיר מדי, את השאלות שאין עליהן תשובה".

קדימה בני עקיבא // הייתה "חניכה ומדריכה שרופה" בסניף בני עקיבא המקומי. "עד היום אני מאמינה שההדרכה של בנות גדולות ברמה גבוהה הוציאה ממני הרבה כדי להיות משמעותית עבורן. כמוכן שהיו גם כל הדיונים הבלתי נגמרים על נפרד מעורב, ריקודים מול בנים או עד כמה להכריח חניכים להתפלל, דיונים מגבשי זהות".

אולפנה // אולפנת בהר"ץ. "תקופה משמעותית. הרבה מיסודות לימוד התורה שלי התבססו בתקופה הזו. היה שם מרחב רוחני מאפשר. יכולתי לשבת בבית המדרש שעות ולקרוא ספרים. אלו היו שנים של צמיחה".

שירות // את שנת השירות עשתה כמדריכת י"ב באולפנת 'טל רעיה', 'אולפנה לבנות מאותרות לימודית. חבורת בנות מהממת שאני עד היום רואה בהן חברות".

אקדמיה // בתום השירות פנתה ללימודי תואר ראשון ושני בעבודה סוציאלית באוניברסיטה העברית בירושלים. "זה היה המפגש הראשון שלי עם העולם החילוני. מפגש שמצד אחד חידד אצלי את הזהות הדתית שלי, ומצד שני יצר חברויות עמוקות עם אנשים שונים ממני".

שונים // במקביל למדה במדרשת 'שובה' במסלול לסטודנטיות. "המדרשה הייתה בשבילי עוגן רוחני

באותה תקופה. הרבנית רבקה שפירא מהמדרשה הייתה עבורי מודל לחידוד המהות הנשית והגברית בעולם. עם שפה עמוקה היא מסבירה שהעולם מבוסס דווקא על השוני שבין שני המינים ועל ההשלמה ביניהם. כל פעם כשאני נתקלת בעולם מבלבל אני חוזרת לברורים הברורים שלה. זה כל כך עמוק בעיניי".

דוקטורט // בימים אלו עובדת על הדוקטורט בעבודה סוציאלית באוניברסיטת חיפה. "אני חוקרת את הדיסוננס שבני נוער דתיים חווים בין העולם הדתי שלהם לעולם המיני. החוויה של איך אני מגשר בין שני העולמות האלו היא חוויה שהרבה בני נוער דתיים חווים היום בעוצמה".

החצי השני // יעד (35), ר"מ בישיבת מקור חיים. "הוא העוגן של חיי, הוא האמון שלי בכך שיש אהבה והדדיות. הוא המאזן ועוזר לי לפרוש כנפיים ולעוף עם החלומות שלי".

הנחת // שישה יאר-מרדכי בן 10, ניגון שפרה בת 8, פאר-בניה בן 7, "על שם בניה שראל הי"ד", משוש-יהודית בת 5, נהר-נריה בן שנתיים וארגמן-שרה בת ארבעה חודשים. "הם האור שלי בעולם".

האתגר // את דרכה המקצועית החלה כעובדת סוציאלית עם נערות דתיות דרך עמותת 'מניפה'. בעבודתה נחשפה לאתגר שלהן בהתמודדות מול התרבות המתירנית. "נדהמתי איך למרות העיסוק הגדול שלהן בזה, מטעם המערכת החינוכית לא היה מענה מספק. השיח החינוכי היה מאוד גבוה

רבקי גולדפינגר

rivki@besheva.co.il

צילום: חנה טייב

במגרש הביתי



בוקר טוב

מתעוררת ברבע לשבע, מתארגנת, מארגנת ומפזרת למסגרות. "בוקר של שפע אינטנסיבי ברוך ה'". שלושה בקרים בשבוע יוצאת לסדנאות, יום אחד למכון 'באר' ויום אחד עובדת על הדוקטורט. בצהריים חוזרת להיות עם הילדים, "זמן שהוא קודש קודשים". בערב מעבירה סדנאות.



פלייליסט

"מוזיקה של דוסים, ניגונים, ישי ריבו, עקיבא ורוחמה בן יוסף".



השבת שלי

"העוגן, ההרפיה. מטען משפחתי ורוחני".



דמויות מופת

"הסבים והסבתות שלי, שכל בני משפחותיהם נהרגו בשואה ומתוך אחיזה אדירה בכוחות החיים ובתורה הקימו יישוב בארץ והקימו משפחה מדהימה. לחשוב על ההתמודדות היומיומית שהם חוו ועל עוצמות הנפש שהיו בהם כדי להמשיך הלאה, זה מרגש אותי".



מפחיד אותי

"ברוך ה', אני מבורכת, וכל ברכה מביאה איתה גם פחד".



משאלה

"שלא יצטרכו את העבודה שלי. שהקשר והשיח יוטמעו בטבעיות בין אמא לבת ובין מחנכת לתלמידה".



כשאהיה גדולה

"לזכות לחזק את הקשב אל הגוף מתוך קשב לתורה, ובכלל פיתוח השפה הזו".

ואידיאליסטי, כזה שלא תמיד נגע במציאות בשטח".

מתמודדים//

משרה כקב"סית במועצת בית אל. "המפגש הזה עם בני נוער על הקצה, שנמצאים בנשירה סמויה או גלויה, הפגיש אותי שוב מקרוב עם האתגרים העצומים של הצעירים הדתיים". בעקבות כך, החליטה לצאת לדרך מקצועית חדשה.

מפתחת//

את הנתיב המקצועי שלה כמנחה למיניות בריאה ביססה מתוך שפה של קדושה. "מתנכות והורים בורחים מהמילה 'צניעות', אבל בסוף, מה ה' אלוהים דורש ממך? הצנע לכת. הבנתי שצריך לפתח שפה רלוונטית לדבר עם הצעירים על צניעות. צריך ליצוק תוכן חדש ורלוונטי לדור הצעיר".

שיח נכון//

הנוער מתמודד עם הרבה בדידות סביב האתגרים האלו, כי חסר כיום שיח ראוי שיעזור להם בהתמודדות. צריך לדבר לא רק על מה האידיאל ונכון וראוי, אלא גם לדבר בגובה העיניים על איך מתמודדים עם נפילות וקושי, לשוחח על כאבים ואתגרים, לתת כלים להתמודדות נכונה, ללמד איך מוצאים כוחות ואיך מאמינים בעצמך".

ספר//

ספרה 'שפת גוף' מומלץ לקריאה משותפת של אמא ובת בגיל ההתבגרות. "זה ספר שהוא מסע של אמא ובת לקראת ההתבגרות, מתוך כוונה להחזיר את השיח אל תוך הבית ולייצר תהליך משמעותי של שותפות ותובנה נשית בין אמא ובת".

ספר //2

בימים אלו כותבת ספר לבנות על עבודת ה' ומיניות, צניעות, שמירת נגיעה, דימוי גוף ועוד, מתוך הבנה שהשיח צריך להיות מותאם למציאות החיים המשתנה. "אני מנסה לפתח שפה שרלוונטית לעולם של היום. אני מאמינה בהלכה, אנחנו רואים מה קורה בעולם שאין בו הלכה. התורה מדריקת ונכונה ויש בה מענה עמוק לכל הכאוס שיש היום מסביב. יש לתורה יכולת לדבר ללב של הבנות שלנו, צריך פשוט להנגיש להן את התורה עם העומק שלה".

לדבר נכון//

כיום משמשת כראש תחום מיניות בריאה במכון 'באר' אמונה, הפועל מטעם תנועת 'אמונה'. התוכנית מכשירה מנחות למיניות בריאה. בנוסף היא משמשת כמרכזת בקורס הכשרה למורות ויועצות מיניות במכללת אורות ישראל, ומלווה מוסדות וקהילות דתיים. "מרגישה שהאתגר היום הוא לא רק לדבר על הנושא, אלא לדבר נכון. אני מאמינה שזה תחום שחשוב לדבר אותו באופן מדויק, לא חושפני מדי, ולא כזה שמאמץ את הנורמות של העולם, אלא שיח שמותאם לגיל ולכלים של הצעירים".

אשת השנה//

נבחרה לאשת השנה לשנת תשפ"ב של תנועת 'אמונה' כמובילה תהליכי חינוך מיני במרחב הדתי. "אני מרגישה שזה לא פרס פרטי שלי, אלא רצון של תנועת 'אמונה' לשים את הזרקור על תהליך משמעותי של גאולה, של רצון לחבר נשים ונערות לגוף שלהן בתוך המרחב הדתי של עבודת ה'".

אם זה לא היה המסלול//

תמיד אומרים לי שסטייליסטית. אבל באמת, ניהול מערכות חינוך. ●